

REGIO

beweging.net Midden en Zuid West-Vlaanderen, Ardooiesteenweg 67, 8800 Roeselare
 Redactie Visie Kortrijk, Ardooiesteenweg 67, 8800 Roeselare, tel. 051/24.04.44 - visie@beweging.net
 Verantwoordelijke uitgever regionale pagina's: Miche Vandebroucke
 Redactie: dominique.coopman@beweging.net
 www.beweging.net

Open school voor Volwassenen

'Vroeger was ik beschaamd. Nu ben ik trots.'

'Heb je moeite met lezen, schrijven of rekenen? Moeite met de computer? Zet dan de stap naar Open School. Je zal jezelf later dankbaar zijn. Het is immers nooit te laat om te leren.' Dat zeggen Tamara (39) en Viviane (64). Ook voor hen was de drempel hoog om zich in te schrijven voor een opleiding bij Open school voor volwassenen. Maar eens de stap gezet, ging een nieuwe wereld open. 'Ik kan nu koken voor 500 mensen, omdat ik kan uitrekenen hoeveel ik nodig heb,' zegt Tamara. 'En ik ben niet langer bang dat mensen me wel eens dom zouden vinden,' vult Viviane aan, 'want dat ben ik niet. Open school gaf me weer zelfvertrouwen, en nu wil ik anderen overtuigen om ook in te stappen.'

Eén op de 10 jongeren en één op de 7 volwassenen is onvoldoende geletterd,' zegt An Butaye, directeur van Open School voor volwassenen, het Centrum voor Basiseducatie Midden en Zuid West-Vlaanderen. 'Helaas rust er een taboe op laaggeletterdheid. Wie niet zo vlot kan tellen of schrijven, zegt dat niet, maar mist veel kansen tot volwaardig deelnemen aan onze samenleving.'

Viviane

Viviane is 64. 'Toen ik naar school ging, kon ik niet mee. Met lezen en schrijven heb ik altijd problemen gehad. En ik kreeg niet de aandacht en zorg, die er nu misschien wel is. Ik haalde niet de helft van de punten, maar ik mocht wel elk schooljaar overgaan. Eens aan het werk, leerde ik mijn plan trekken. Mijn man en een vriendin hielpen me, maar verder wist niemand dat ik moeite had met lezen en schrijven. Ik was te beschaamd, werkte met spiekbriefjes. Ten gevolge van een reorganisatie van het bedrijf, kon ik op mijn 52ste stoppen met werken. Ik las in de krant een artikel over Open School. Mijn man stuurde een e-mail, en ik mocht op intakegesprek.'

Niet dom

'Ik was 52. Het beste van je leven is dan weg. Maar ik mocht naar Open School, om er te leren lezen en schrijven. En ik voelde me er meteen op mijn gemak en begrepen. Tot dan toe dacht ik dat er 'DOM' op mijn voorhoofd stond geschreven, en dat dit nooit meer zou veranderen. Maar tijdens de lessen hier viel alle stress weg, kon ik

ineens heel veel aan. Stilaan werd mijn zelfvertrouwen opgekrikt. De lesgeefster, Ann, zei: 'Kijk niet naar wat je niet kan, maar leer te kijken naar wat je wel kan.' De basis van Open School is zien wat je wel kan, om daar verder op te bouwen.'

Het beste wat kon gebeuren

'Ambassadeur worden van Open school was ook een grote stap. Nu moet ik er wel mee naar buiten komen dat ik vroeger alle moeite had met lezen en schrijven. Mijn familie wist dat wel, maar niet mijn burens en vrienden. Tegelijk was het kenbaar maken, een opluchting. Nu hoef ik het niet meer allemaal weg te steken. Eigenlijk stond ik enkele jaren geleden al eens in Visie, en kreeg toen al veel positieve reacties. Een oude buurman zei, met veel begrip: "Maar Viviane, ik wist dat niet. Goed dat je nu naar die lessen gaat." Ik was dan wel 52, Open school was het beste wat me toen kon overkomen. Of ik nog zo lang zou wachten moest ik het herdoen? Als ambassadeur wil ik anderen over de drempel proberen halen, en aanraden dat zo vroeg als mogelijk te doen.'

Tamara

Tamara is 39. 'Toen ik zes jaar was, las en schreef ik van rechts naar links. Ik werd getest door het CLB. Iets met mijn motoriek was niet helemaal oké. Ik volgde bij

Open school-ambassadeurs Viviane (64) en Tamara (39), samen met directeur An Butaye. 'Eén op de tien jongeren en één op de zeven volwassenen kunnen onvoldoende lezen en schrijven, of rekenen. Dat je kan koken en naaien, is niet voldoende. Ook taal en cijfers zijn belangrijk. We zijn heel blij dat we de stap naar Open School hebben gezet.'

zonder onderwijs, zowel in het lager als het middelbaar. Ik had een gelukkige jeugd, geen negatieve schoolervaringen, maar mijn hoofd was soms als een zeef waar alles door liep, en ik kende ook veel medische zorgen. Tussen mijn 12e en mijn 19e ben ik zes keer geopereerd, met telkens erna periodes van logopedie en kine. Doordat ik zoveel ziek was, miste ik veel, en voor de logopedie of de kine werd ik uit de lessen gehaald, waardoor ik almaar meer achterstand opliep. Zo heb ik nooit Frans geleerd. Van thuis uit werd ik wel gemotiveerd om mijn best te doen, maar dat ik kon koken, naaien en kuisen was voldoende. Terwijl het even nodig is (of soms nog meer) dat je voldoende kan lezen en schrijven.'

Rijker geworden

'Op mijn 19e ben ik gaan werken en leerde ik mijn man kennen. We gingen een huisje huren maar ik had moeite om het huurcontract te lezen. De eigenaar enerveerde zich dat ik zo traag las, maar ik wou eerst alles lezen, dan pas tekenen. Tegelijk dacht ik: ik moet hier iets aan doen. Ik was 22 jaar, van via de BIB meldde me voor een intakegesprek bij Open School. Ik werd er

met open armen ontvangen. Volgde twee jaar Nederlands. Werd ziek en ging halftijds werken. Toen kwam de Euro er aan. Ik had problemen om juist te betalen, wist ook nooit of ik genoeg terug kreeg. De volgende vier jaar leerde ik rekenen. Lezen en schrijven. De computer. En Frans. Ik ben rijker geworden door opnieuw te leren. Letterlijk: als je kan rekenen, kan men je minder bedotten. En figuurlijk: ik voel me rijker als mens. Ik ben misschien soms wel iets trager, maar ik voel me geen 'domme kont' meer. En het is nog altijd mijn droom iets met kinderen te kunnen doen.'

Vragen durven stellen

'Bij Open school ben ik ook mondig geworden. Ik durf vragen te stellen. Vroeger zweeg ik. Intussen heb ik een eindniveau bereikt. Ik ben heel blij, dat ik bij Open school terecht kon. Ze ontvangen je met open armen en hebben engelengeduld. Schrijf dat maar op. In het gewoon onderwijs is het ook goed, maar was het programma te zwaar en lagen de verwachtingen te hoog. Hier wordt met een dubbel oor naar jou geluisterd, vanuit wat je kan, en vanuit jouw beperkingen. Tegenwoordig gaat alles zo snel. Een betaling doen via de computer, gaat voor mij te snel. 'Maar mevrouw,' zegt de bankbediende dan, 'dat is toch niet moeilijk!' Bij Open school wordt rekening gehouden met je eigen tempo. Men gelooft ook in jou en in jouw mogelijkheden. Leren is hier een plezier. Ik heb ook veel steun aan de andere cursisten. Dat zijn lotgenoten. Maten. Hier ontdek je wat echte vriendschap is.'

Dominique Coopman

1.849 volwassenen volgden vorig schooljaar een opleiding bij Open School in Kortrijk, Roeselare, Waregem, Tielt, Avelgem, Menen of Ruiselede. De kleine helft daarvan zijn Vlamingen die hier geboren en getogen zijn, maar die toen ze de schoolbanken verlieten een grote achterstand hadden inzake taal en cijfers. Zij volgen lezen en schrijven, rekenen/wiskunde, computer, Frans of Engels voor beginners. Iets meer dan de helft van de deelnemers zijn vreemdelingen die laaggeletterd zijn, afkomstig van het platteland van bv. Afghanistan of Eritrea. Zij volgen de opleiding Nederlands voor anderstaligen, soms in combinatie met rekenen of computer.

Alleen de stap zetten om bij Open School een cursus lezen en schrijven of computer te volgen, is lastig. Wens je een gesprek met Open school of wil je iemand aanmoedigen, neem dan contact:

Open School, St. Elooisdreef 56a, 8500 Kortrijk - tel. 056/22.62.84 - e-mail: info@openschool12.be.be